

να τον δέσουν με ότι φεύγει.

Η σύγκρουση μαζί τους πρέπει να είναι αδυσώπητη και να οδηγήσει σε μια νέα κοινωνική ηθική, ένα νέο πλαίσιο αξιοκρατίας και αξιοπρέπειας, που θα αντικαταστήσει την υποβάθμιση των κοινωνικών αξιών.

Η ελληνική κοινωνία παρακολουθεί με αγωνία την προσπάθεια για την αναζήτηση του καινούργιου, του ουσιαστικά διαφορετικού από τις μέχρι σήμερα πρακτικές.

Η χώρα μας πρέπει να χαράξει αποφασιστικά το δρόμο της και να διαμορφώσει με σαφήνεια και δυναμικότητα τη στάση της απέναντι στις συνεχείς προκλήσεις που εντείνονται στον ευαίσθητο γεωπολιτικό της χώρο.

Η κινητήρια δύναμη του χώρου μας, υπήρξε σε όλες τις περιόδους -τις εύκολες και τις δύσκολες- η αναζήτηση και η αμφισβήτηση.

Αν τελειώσει η πολιτική αναζήτηση, αν τελειώσει η αμφισβήτηση των κατεστημένων πρακτικών και ιδεών, αν βουλευτούμε με όσα έχουμε ήδη, τότε θάχουμε το τέλος των ιδεών μας.

Να συνεχίσουμε να διατηρούμε το δικαίωμα να προβλέπουμε σε αυτά που δεν υπάρχουν αλλά θα έπρεπε και θα

μπορούσαν να υπάρχουν.

Είναι χρέος όλων μας να συνεχίσουμε μια πορεία, που είναι η μονη δυνατή πορεία προς την Ελλάδα του 21ου αιώνα. Δεν κλείνουμε πίσω μας τον 20ό αιώνα. Ανοίγουμε τον δρόμο για τον 21ο αιώνα.

Αυτό προϋποθέτει συναίσθηση της ευθύνης, προϋποθέτει κατάθεση των σωματικών και ψυχικών μας δυνάμεων. Είναι υπόθεση ψυχής και όχι μια επένδυση προσωπικών συμφερόντων. Υπόθεση ψυχής ας είναι το μέλλονΔημοκρατία.

Ζούμε σε μια κοινωνία που επιβραβεύει την μικρότερη προσπάθεια. Ζούμε σε μια κοινωνία που δεν είχε την ηθική ως κινητήριο μοχλό. Ζούμε σε μια κοινωνία μετριοκρατίας και όχι αξιοκρατίας.

Έχουμε χρέος να αποφύγουμε την εξομοίωση με την υπάρχουσα κατάσταση.

Έχουμε χρέος να την ανατρέψουμε, να την αλλάξουμε ν' αναπνεύσουμε και να ζήσουμε το καινούργιο. Και κανείς δεν μπορεί ν' αλλάξει τίποτα αν γίνει όμοιος με ό,τι θέλει ν' αλλάξει.

Ο ρόλος των Α.Ε.Ι. σε μια πολυ-πολιτισμική κοινωνία

του Γιάννη Πανούση

Οι θεμελιώδεις λειτουργίες των Α.Ε.Ι. είναι γνωστές και αφορούν τη μεταλυκειακή εκπαίδευση, την ανάπτυξη της έρευνας και του πολιτισμού, τη συμβολή στις ανάγκες ανθρώπινου δυναμικού για την κοινωνία της γνώσης, την εξειδίκευση και την κατάρτιση, την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την κοινωνική κινητικότητα.

Εξ' ίσου όμως σημαντικός ρόλος των Πανεπιστημίων σήμερα είναι η χάραξη εθνικής στρατηγικής για την ισότητα και την εξάλειψη των διακρίσεων.

Παρά την τάση από-ιδεολογικοποίησης ή απο-πολιτικοποίησης των δημοσίων οργανισμών και διαχωρισμού της κριτικής από τη διδασκαλία/έρευνα, τα Α.Ε.Ι. άλλοτε ακολουθώντας "το παράδειγμα ισορροπίας" κι άλλοτε "το παράδειγμα σύγκρουσης", άλλοτε επιχειρώντας τον εκδημοκρατισμό κι άλλοτε τον εκσυγχρονισμό τους, άλλοτε θεωρούμενα "ουδέτερα" και άλλοτε "στρατευμένα", πάντα πρωτοπορούν σε σχέση με τις προτάσεις για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων του καιρού τους. Οι γνώσεις και οι ικανότητες που προσφέρουν τα Α.Ε.Ι. πρέπει να συμβάλουν στην προσαρμογή των νέων όχι μόνο στην κοινωνία της χώρας αλλά και στα πολιτισμικά/πολιτιστικά και κοινωνικά συστήματα περισοστέρων χωρών.

Σημαντικό στοιχείο μιας τέτοιας προσαρμογής είναι η υιοθέτηση των αξιών του πλουραλισμού δηλ. της αναγνώρισης, ανοχής και απόδοσης της διαφορετικότητας, χωρίς ιεραρχίες/σχεσεις ανωτέρων/κατωτέρων και βέβαια, χωρίς απορρίψεις/περιθωριοποιήσεις.

Η πολυπολιτισμική κοινωνία συνδέεται με τα Α.Ε.Ι. κυρίως μέσω της διαπολιτισμικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Ύστερα από μία περίοδο όπου κυριαρχούσε η melting pot ιδεολογία (δεκαετία του '60) και η προσοχή ήταν

στραμμένη στη "γλωσσική μειονεξία" και το "εκπαιδευτικό έλλειμμα", ακολούθησε η περίοδος "της αντισταθμιστικής προσέγγισης" και της διασφάλισης ίσων ευκαιριών και σήμερα διανύουμε την περίοδο της κατανόησης και αναγνώρισης των πολιτισμικών αξιών όλων των κοινωνικών ομάδων.

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση για να πετύχει πρέπει να προχωρήσει σε ριζική αλλαγή των προγραμμάτων και να συγκροτηθεί με την πολιτισμική τυποποίηση, η οποία οδηγεί αμετάκλητα στην αλλοτρίωση ή στην εθνική απομόνωση. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει την αλλαγή του ίδιου του δασκάλου, ο οποίος καλείται ν' αποβάλει τα δικά του ιδεολογήματα και να ενθαρρύνει τους φοιτητές του στην ανάπτυξη ανθρωπισμού και στην απόρριψη στερεοτύπων.

Για τα ελληνικά Α.Ε.Ι. η μεγάλη πρόκληση σχετίζεται με ένα όραμα στραμμένο προς τα Βαλκάνια. Υπερβαίνοντας τόσο τις αλτρουστικού χαρακτήρα Μεγάλες Ιδέες ή και τους βίαιους εκσεροβισμούς, εξελληνισμούς, εκτουρκισμούς,

Ο κ. Γιάννης Πανούσης είναι καθηγητής, πρόεδρος του Δημοκρατικού Πανεπιστημίου Θράκης.

εβουλγαρισμούς, τους ισλαμισμούς και τους πανσλαβισμούς, τα νέα δόγματα και τα "νέα" ονόματα, τις στρατιωτικές προκλήσεις, και τις διπλωματικές λυκοφιλίες, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα των Βαλκανίων, πρέπει να εγκαθιδρύσουν το δικό τους "ακαδημαϊκό δίκτυο". Ένα δίκτυο που επειδή θα συμβολίζει την Ειρήνη, την Επικοινωνία και την Συνεργασία θα καταργήσει όλα τα "τόξα" και θα αναδειχθεί σε κύριο εκφραστή της ανάγκης των λαών για Παιδεία, Πολιτισμό και Ανάπτυξη.

Η περιφερειακή συνύπαρξη και σταθερότητα θα ακυρώσουν στην πράξη τα διάφορα γκέτο, τις επιτηρούμενες ή επικίνδυνες ζώνες, θα μετουσιώσουν τον "εχθρό" σε φίλο και συνεργάτη, στην κοινή πορεία προόδου.

Καθώς φανερώνονται συνεχώς "μειονοτικά Πανεπιστήμια" (Τέτοβο) ή "Πανεπιστήμια φανατικών" (Ισλαμιστικής προπαγάνδας), θεωρώ ιδιαίτερα κρίσιμο να δημιουργηθεί ένα Forum, η **ΕΝΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ**, που θα δείξει έναν άλλο δρόμο

προβολής των θετικών έργων του ανθρώπινου δυναμικού και προβληματισμού για το μέλλον της Ανθρωπότητας.

Τα πνευματικά ιδρύματα οφείλουν να αντισταθούν σε ιδεολογικό επίπεδο, στους επελαυνόντες εθνικισμούς, να συμβάλουν στην προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, να μην επιτρέψουν στα θρησκευτικά πάθη και φανατισμούς να "βαλκανικοποιήσουν" την επιστήμη, την έρευνα και την αλήθεια. Η "καννιβαλική κοινωνία" η οποία επιδιώκει την πλήρη αφομοίωση και εξάλειψη κάθε ιδιαιτερότητας, δεν μπορεί ν' αποτελέσει πρότυπο σε μια χώρα που πάντα αναζητούσε τη συναίνεση.

Καθήκον των πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών είναι η διεξαγωγή έρευνας και η κατάθεση προτάσεων για υπέρβαση όλων των προβλημάτων που συνδέονται με τις πολυπολιτισμικές κοινωνίες (ρατσισμός, καταστολή, δικαιώματα) στο όνομα μιας νέας εθνικής, δημοκρατικής αλλά και ακαδημαϊκής πρόκλησης.

Η τοπική αυτοδιοίκηση και η Ενωμένη Ευρώπη

του Κωνσταντίνου Κοσμοπούλου

Επιτρέψτε μου καταρχάς να εκφράσω την χαρά μου που μου δίνεται η δυνατότητα να συμμετέχω στην "Συνάντηση των Αθηνών 96" που έχει γενικό θέμα της "Ευρώπη και Δημοκρατία - Παρελθόν, Παρόν, Μέλλον". Θα ήθελα να τονίσω ότι η παρουσία μου εδώ σήμερα αποτελεί πιστοποίηση του γεγονότος ότι οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης της πατρίδας μας, είμαστε ταγμένοι και πιστεύουμε απαρέγκλιτα στην ανάγκη για την οικοδόμηση μιας δημοκρατικής και δυνατής Ευρώπης.

Σε μία εποχή ρευστότητας όπου αναζητούνται τα νέα σημεία ισορροπίας, ο στόχος πρέπει να είναι ένας. Ευρώπη ισχυρή και ενωμένη, ικανή να αποφασίζει και να ενεργεί, να συνδέει τις τοπικές διαφοροποιήσεις, να σέβεται την ποικιλομορφία καθώς και την τοπική και περιφερειακή αυτονομία. Μία Ευρώπη της επικουρικότητας, της συνεργασίας και της αλληλεγγύης.

Είναι γνωστό ότι βρισκόμαστε μπροστά σε τρεις σημαντικούς σταθμούς. Τη διακυβερνητική διάσκεψη για την τροποποίηση και τον εμπλουτισμό της συνθήκης του Μάαστριχτ που ξεκίνησε τον Μάρτιο, την πλήρη υλοποίηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης που έχει οριστεί για την 1η Ιανουαρίου του 1999, και την διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αντιπροσωπεύει ένα αποφασιστικό βήμα στην πορεία του μετασχηματισμού του σημερινού πολιτικού χάρτη της Ευρώπης, με προοπτική την δημιουργία αυτόνομης πολιτικής οντότητας, ικανής να εκφράζεται με μία φωνή.

Μία πραγματικά ενωμένη Ευρώπη που θα σέβεται τις διαφορές της και θα έχει συνειδητοποιήσει σε βάθος την ανάγκη διαφύλαξης και προώθησής τους. Ο ρόλος των διαφόρων οργάνων στον καθορισμό του νομοθετικού πλαισίου πρέπει να εναρμονίζεται με την αρχή αυτή.

Η αρχή αυτή θα είναι η απαραίτητη προϋπόθεση, σύμφωνα με την οποία τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο εκλέγεται άμεσα από το λαό της Ευρώπης, όσο και

το Συμβούλιο Υπουργών, το οποίο είναι ο αντιπρόσωπος των μελών, νομοθετούν, ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που είναι το εκτελεστικό όργανο εφαρμόζει την νομοθεσία αυτή.

Κάτω από το πρίσμα αυτό, είναι επιβεβλημένο να υπογραφεί και να επικυρωθεί από το σύνολο των κρατών-μελών, το κοινωτικό κεφάλαιο της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί στην παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών, και κυρίως, στο δικαίωμα όλων των πολιτών να έχουν πρόσβαση σ' αυτές, τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Η προσπάθεια πρέπει να επικεντρωθεί στην αναγνώριση των θεμελιωδών αρχών ενός Ευρωπαϊκού Χάρτη, υπό τον όρο ότι δεν θα παραβιάζεται το αναφαίρετο δικαίωμα των τοπικών αρχών, να οργανώνουν σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητές τους τις υπηρεσίες τους.

Όλοι συζητούμε και προσδοκούμε μια ισχυρή και ενωμένη Ευρώπη. Για να υλοποιηθεί αυτή η προσδοκία απαιτείται να προχωρήσει με αποφασιστικά βήματα η διαδικασία της ενοποίησης. Με τον τρόπο αυτό, θα δοθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι δυνατότητες και τα μέσα να αποφασίζει για την θεσμική και την πολιτική ενδυνάμωσή της, προϋποθέσεις που θα συμβάλουν ιδιαίτερα, στην προοπτική της μελλοντικής επέκτασής της.

Σε μία εποχή που κυριαρχεί ο παγκόσμιος χαρακτήρας της οικονομίας, η πορεία προς την οικονομική και νομισματική ένωση αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Ο παγκόσμιος χαρακτήρας των αγορών και η τεράστια ροή κεφαλαίων επιβάλλουν τη δημιουργία ενιαίου νομισματός, που ουσιαστικά μπορεί να προσφέρει στα κράτη μέλη ελευθερία και ανεξαρτησία δράσης.

Σε μία Ευρώπη ενιαία, ισχυρή, δημοκρατική, χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς, που θα αντανάκλα τις προσδοκίες όλων μας, μας βαρύνει η ιδιαίτερη ευθύνη να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες και στα ζητήματα που απασχολούν και τις γυναίκες, οι οποίες αποτελούν το ήμισυ τουλάχιστον των πολιτών της Ευρώπης.

Είναι ζωτικής σημασίας η πρόσβαση των γυναικών σε

Ο κ. Κ. Κοσμοπούλος είναι Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.